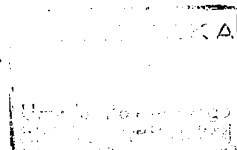


12 stycznia 1932 r.

F41 d 1/14

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14967.

Kl. 72 h 11.

Česká Zbrojovka Akciová Společnost v Praze
(Praga, Czechosłowacja).

Donośnik do karabinów maszynowych z cofającą się lufą.

Zgłoszono 26 października 1929 r.

Udzielono 9 listopada 1931 r.

Pierwszeństwo: 29 października 1928 r. (Czechosłowacja).

Karabin maszynowy Vickers'a używa się w oddziałach lotniczych w ten sposób, że po obu stronach silnika znajduje się po jednym karabinie maszynowym, strzelającym w kierunku lotu. Oba karabiny maszynowe strzelają tylko wprzód przez śmigło, przyczem dawanie strzałów synchronizowane jest zapomocą specjalnego urządzenia w ten sposób z liczbą obrotów silnika, aby śmigła nie ulegały przestrzeleniu. Ponieważ karabiny maszynowe są ustawione po obu stronach silnika, więc taśma nabojoowa lewego karabina maszynowego musi być doprowadzona z lewej strony, a do prawego karabina — z prawej. Z tego powodu każdy karabin maszy-

nowy Vickers'a posiada dwa donośniki, lewy i prawy, różniące się od siebie. Skoro karabin maszynowy ma być ustawiony z prawej strony silnika, wówczas składa się do niego prawy donośnik i odwrotnie. Przedmiot niniejszego wynalazku stanowi donośnik nadający się jak do prawego, tak i do lewego karabina maszynowego.

Przykład wykonania niniejszego wynalazku przedstawiony jest na rysunkach.

Fig. 1 przedstawia widok z góry zwykłego prawego donośnika do karabina Vickers'a; fig. 2 — widok lewego donośnika Vickers'a, a fig. 3 i 4 — urządzenie według niniejszego wynalazku, mianowicie

fig. 3—donośnik wkładany do prawego karabina maszynowego, a fig. 4 — ten sam donośnik, wkładany do lewego karabina maszynowego.

W prawym donośniku dotychczasowego wykonania (fig. 1) w otwór szyny 3, połączonej z lufą 1, wchodzi czop 29a dolnego ramienia 29 połączonego pionową osią 28 z górnym ramieniem 27, którego wolny koniec łączy się czopem z sankami donośnika 26; sanki 26 połączone są przegubowo z dźwigniami 24 i 29. Po daniu strzału ciśnienie gazu cofa lufę 1 wraz z szyną 3 ku tyłowi; wskutek tego dźwignie 29 i 27 obracają się dokoła osi 28 w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówki zegara. Sanki 26 przesuwają się w prawo, a ramiona donośnika 24 i 25 zaskakują sprężyste za następny nabój taśmy nabojujowej. Po skończeniu ruchu wstecznego lufa wraca do początkowego położenia pod działaniem sprężyny. Dzięki temu ramiona 29 i 27 zostają ponownie obrócone w kierunku ruchu wskazówki zegara, sanki 26 poruszają się w lewo i za pomocą dźwigni 24, 25 podają nabój w takie położenie względem lufy, że zamek może go wyciągnąć z taśmy i wsunąć do komory nabojujowej lufy. Ten przebieg powtarza się po każdym strzale w ten sposób, że taśma nabojujowa przesuwa się samoczynnie w kierunku strzałki.

W lewym donośniku (fig. 2) takie samo dolne ramię 29 z czopem 29a znajduje się na osi 28. Jednakże zamiast górnego ramienia zastosowane jest ramię 30, które swym czopem 30a wchodzi w krótkie ramię 32 dźwigni kątowej 32, 27, obracającej się na czopie 31. Ruch czynny jest tu taki sam, jak przy prawym donośniku.

Konieczność urządzania przy każdym karabinie maszynowym dwóch donośników posiada rozmaite niedogodności z tego powodu, że sposób działania lewego donośnika, wskutek zwiększenia punktów obrotu i użycia ramion z pewnym luzem, a więc

wskutek ruchów jałowych, nie jest tak pewny, jak prawego.

Celem wynalazku jest usunięcie tych wad i wykonanie jednego tylko donośnika, któryby jedynie przez przestawienie części składowych dał się użyć jako prawy lub jako lewy donośnik.

Donośnik według niniejszego wynalazku (fig. 3 i 4) posiada tylko jedno górne ramię 27, wchodzące swym czopem 27a w szczelinę sanki 26. Kadłub donośnika posiada dwa otwory 28' i 28'' do umieszczenia obrotowych osi ramienia 27; otwory 28' i 28'' są symetryczne do osi poprzecznej donośnika. Na osi 28 ramienia 27 przymocowane jest dolne ramię 29, wchodzące swym dolnym czopem 29a w jedno z wycięć 6, znajdujących się na powierzchni końca lufy 1.

W prawym karabinie maszynowym (fig. 3) oś 28 górnego ramienia 27 i dolnego ramienia 29 włożona jest do otworu 28'' tak, iż czop 29a ramienia 29 zaskakuje w prawe wycięcie 6 lufy 1.

Celem przystosowania donośnika do lewego karabina maszynowego (fig. 4), należy go tylko obrócić wraz z otworem doprowadzającym 22 na lufie, a ramię 27 i 29 przestawia się wskutek tego, że oś 28 ramion 27 i 29 wkłada się do otworu 28', dzięki czemu czop 29a dolnego ramienia 29 wchodzi w przeciwległe (lewe) wycięcie 6 lufy 1.

Ruch naprzód oraz ruch wsteczny lufy powoduje takie samo podawanie taśmy nabojujowej, jak w karabinie maszynowym Vickers'a o znanym wykonaniu.

Wynalazek niniejszy nie ogranicza się wyłącznie do karabina maszynowego Vickers'a, lecz z równym powodzeniem można go zastosować do wszelkich karabinów maszynowych, których lufa po strzale wykonywa ruch wsteczny. Wycięcia 6 mogą być umieszczone, zamiast na lufie, na odpowiednich szynach, które poruszają się wstecz wraz z lufą.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Donośnik do karabinów maszynowych z cofającą się lufą (karabinów maszynowych Vickers'a lub tym podobnych), znamieny tem, że posiada jedną tylko dźwignię kątową (27, 29), dla której jednego ramienia (29) na lufie lub na części wykonywającej po strzale ruch wsteczny wykonane są dwa wycięcia lub podobne wgłębienia (6), a której drugie ramię (27), działające na sanki donośnika, posiada w

donośniku dwa otwory łożyskowe (28, 28'), umieszczone symetrycznie do podłużnej osi tego donośnika.

2. Donośnik według zastrz. 1, znamieny tem, że umieszczony jest zupełnie symetrycznie do swej osi podłużnej.

Česká Zbrojovka,
Akciová Společnost v Praze.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.